Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36543
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

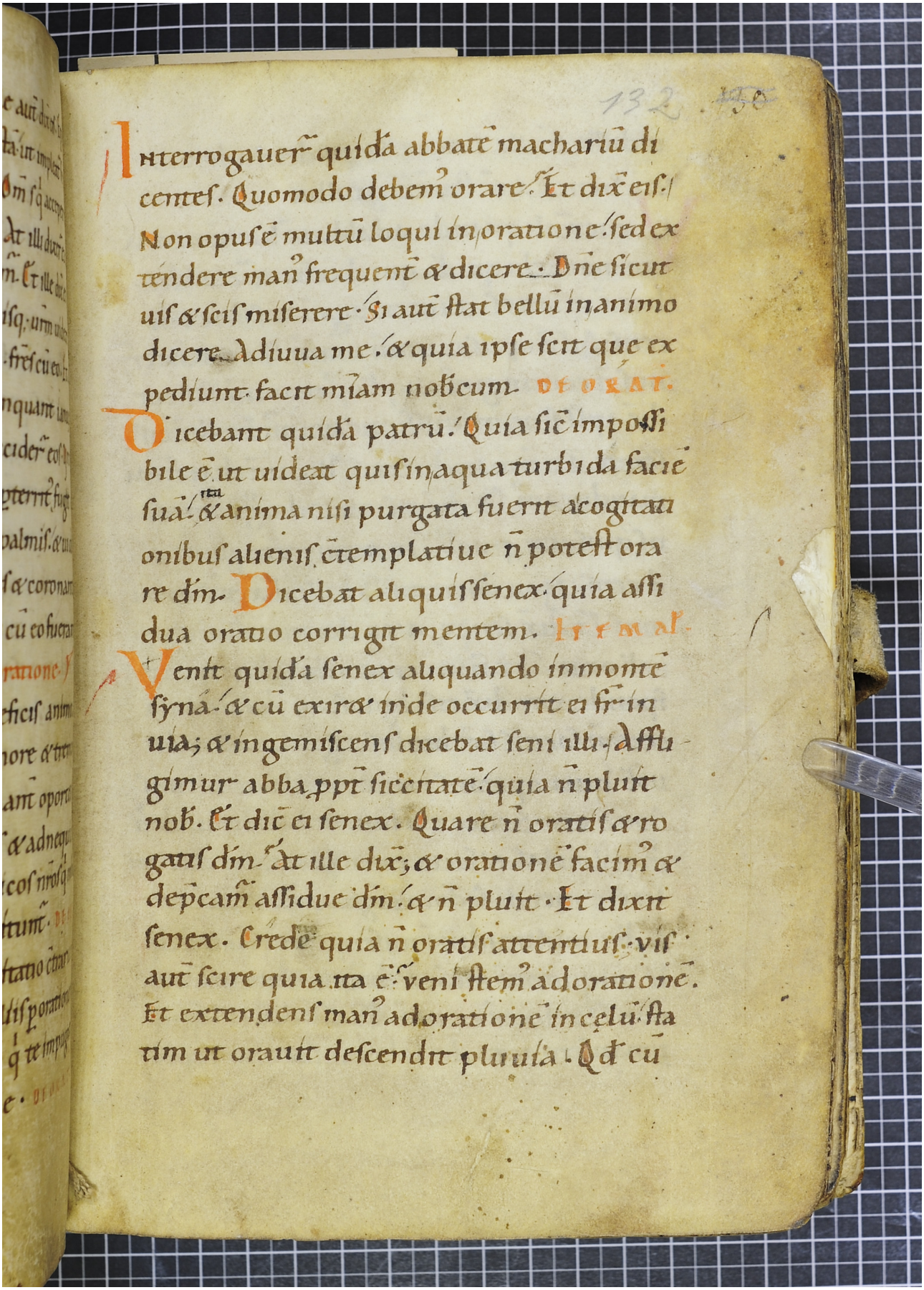

132

Interrogauerũ quida abbatẽ machariũ di
centes. Quomodo debem̃ orare. Et dixẽ eis.
Non opusẽ multũ loqui in oratione. sed ex
tendere mañ frequentẽ & dicere. Dne sicut
uis & scis miserere. Si autẽ stat bellũ in animo
dicere. Adiuua me. & quia ipse scit que ex
pediunt. facit mam̃ nob̃cum. DE ORAT.
Dicebant quida patrũ. Quia sic impossi
bile ẽ ut uideat quis in aqua turbida faciẽ
suã. & anima nisi purgata fuerit a cogitati
onibus alienis. ẽ templatiue ñ potest ora
re dm̃. Dicebat aliquis senex. quia assi
dua oratio corrigit mentem. DE EO QUI
Venit quida senex aliquando in montẽ
syna. & cũ exire inde occurrit ei fr̃in
uia; & ingemiscens dicebat seni illi. Affli
gimur abba ppt̃ siccitatẽ. quia ñ pluit
nob̃. Et dicẽ ei senex. Quare ñ oratis & ro
gatis dm̃. At ille dixẽ; & orationẽ facim̃ &
depcam̃ assidue dm̃. & ñ pluit. Et dixit
senex. Credẽ quia ñ oratis attentius. vis
autẽ scire quia ita ẽ. veni stem̃ ad orationẽ.
Et extendens mañ ad orationẽ in celũ. sta
tim ut orauit descendit pluuia. Qd̃ cũ